02/11/2026

«Όσα δεν λέγονται… τραγουδιούνται και χορεύονται»: Οι «Θυμαιτάδαι», στο «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει…»

/ Ενορίες

Το λαϊκό τραγούδι είναι η φωνή του λαού μας. Είναι η μνήμη μας, η ιστορία μας, η καθημερινότητά μας, η χαρά και ο καημός μας. Είναι όλα όσα δεν μπορέσαμε να πούμε με λόγια. Είναι ένα κομμάτι απ’ την ψυχή μας. Και όσο θα υπάρχει ένας άνθρωπος να τραγουδάει, ένα μπουζούκι να παίζει και μια καρδιά να συγκινείται, το λαϊκό τραγούδι θα παραμένει ζωντανό.

Η Μικτή Χορωδία του Πολιτιστικού Συλλόγου Κερατσινίου «ΘΥΜΑΙΤΑΔΑΙ» παρουσίασε ένα μουσικό αφιέρωμα στο λαϊκό τραγούδι, την Κυριακή 1 Νοεμβρίου, στο Πνευματικό Κέντρο του Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει…».

Τη διδασκαλία, διεύθυνση, χορωδιακή επεξεργασία και επιμέλεια κειμένων έκανε η Μαέστρος Μαρία Κάτσαρη και συνόδευαν οι μουσικοί Λάμπρος Πανταζόπουλος στο Μπουζούκι, Λευτέρης Συμιανάκης στην Κιθάρα και η μαέστρος στο πιάνο. Συμμετείχε χορευτική ομάδα του Συλλόγου.

Το αφιέρωμα, περιελάμβανε ένα ταξίδι στις μελωδίες που μίλησαν στην καρδιά του λαού, στις μεγάλες αγάπες, στους καημούς, στις χαρές και στις αναμνήσεις μιας ολόκληρης εποχής. Το λαϊκό τραγούδι δεν γεννήθηκε μέσα σε πολυτελείς αίθουσες. Γεννήθηκε μέσα από τον μόχθο, τη φτώχια, τον έρωτα, την ξενιτιά, την προδοσία και την ανάγκη του ανθρώπου να βρει μια φωνή για όσα έκρυβε μέσα του.

Το λαϊκό τραγούδι έγινε φωνή εκείνων που πολλές φορές δεν είχαν φωνή και ύστερα ήρθε το μπουζούκι. που μπορούσε να πει τόσα πράγματα χωρίς να χρησιμοποιήσει ούτε μία λέξη. Ένα μπουζούκι αρκούσε για να αλλάξει ολόκληρη ατμόσφαιρα. Μόλις ακουγόταν η πρώτη πενιά, τα βλέμματα συναντιόταν. Κάποιος χαμογελούσε, κάποιος σήκωνε το ποτήρι του, κάποιος άλλος χαμήλωνε το κεφάλι. Γιατί το λαϊκό τραγούδι μπορεί να ξυπνήσει μνήμες που νόμιζε κανείς πως είχαν κοιμηθεί για πάντα.

Σήμερα μπορεί να άλλαξαν τα μαγαζιά, οι ορχήστρες, τα μέσα και οι εποχές. Όμως ο ανθρώπινος καημός παραμένει ίδιος. Ο έρωτας εξακολουθεί να πληγώνει και να απογειώνει. Η μοναξιά εξακολουθεί να μας επισκέπτεται. Η ανάγκη για αγάπη, συντροφιά και ελπίδα παραμένει μέσα μας. Γι’ αυτό και το λαϊκό τραγούδι δεν γερνάει. Γιατί δεν μιλάει για μια εποχή. Μιλάει για τον άνθρωπο.

Το λαϊκό τραγούδι είναι η φωνή του λαού μας. Είναι η μνήμη μας, η ιστορία μας, η καθημερινότητά μας, η χαρά και ο καημός μας. Είναι όλα όσα δεν μπορέσαμε να πούμε με λόγια. Είναι ένα κομμάτι απ’ την ψυχή μας. Και όσο θα υπάρχει ένας άνθρωπος να τραγουδάει, ένα μπουζούκι να παίζει και μια καρδιά να συγκινείται, το λαϊκό τραγούδι θα παραμένει ζωντανό. Αυτό είναι το λαϊκό μας τραγούδι και είναι η ζωή μας.

Η Χορωδία παρουσίασε τα τραγούδια: Μάτια βουρκωμένα, Όμορφη Θεσσαλονίκη, Μπαξέ Τσιφλίκι, Φραγκοσυριανή, Σε έχω κάνει πέρα, Όνειρο δεμένο, Το φεγγάρι κάνει βόλτα, Ένα όμορφο αμάξι με δυο άλογα, Δώδεκα η ώρα θα΄ρθω βρε Μαριώ, Στον λευκό τον πύργο, Που’ ναι τα χρόνια και Χατζηκυριάκειο.

ENOPIA
εν δράσει...

ENOPIA
εν δράσει...

ΕΝΟΡΙΑ
εν δράσει...